

Mevlüt Ören

- şiirler -

Yayın Tarihi:

22.09.2025

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Mevlüt Ören

Eserleri:

(H) iç Olan Aşk

Bütün varlığımı sana hiç ettim,
Artık sanmaki ismini anarım.
Ben seni bırakıp, benden de gittim,
Şimdi giden benliğime yanarım.

İttin beni uçuruma elinle,
Boğuverdin saçından bir telinle,
Hergün doyardım senin hayalinle,
Gayrı ekmeğimi taşa banarım.

Mevlüt Ören

1 Yâre Sesleniş

Ömür benziyor yâr akan bir suya
Derdinle çağladı hiç durulmadı
Hâkikat evimi yıktı her rüya
Gözlerim hayalinden yorulmadı

Eğer demeseydim ben buna kader
Zûlmüne dur demek için ey zâlim
Göğsüme saplardım bir kara hançer
Titremezdi hançeri vuran elim

Sen bitmeyen kısım gelmeyen yazım
Seni düşünüp vâkti aştığımda
Lokma lokma düğüm olur boğazım
Seni unutmaya uğraştığımda

Yâr senden ayrı zamanı yaşamak
Yaşamak bir anneye muhtaç gibi
Sensiz olup da seninle yaşlanmak
Evet ölüye takılan taç gibi

Mahsunsun yâr belkide yok haberin

Mevlüt Ören

Ađlama Çocuk Ađlama

Ađlama Çocuk Ađlama,
Sardı bizi hasret ağı.
Alışırız biz de ama,
Koparmak lazım bu bağı..

Sana haram oldu uyku
Beklediđin çok ırakta
Her gece aldığın koku
Şimdi bir avuç toprakta..

Yumuşak değil ellerim,
Ellerini tutamam ki...
Ninni bilmiyor dillerim,
Kimseye okutamam ki..

Bakma öyle giden gitti,
Hallerimiz muallakta.
Güzel uykuların bitti,
Sahipsiz kalan kundakta..

Sendeki bu feryad, bu ter,
Biliyorum giden için.
Bu dert ikimizi de yer,
Taa derinden için için...

Kapa gözlerini çocuk,
Ninni okuyamam sana.
Bize de çıkar yolculuk,
Yeter artık uyusana...!

Mevlüt Ören

Ađrı'daki Hâl

Ağrı dağlarında bölük bölük kar
Eriyip gözümde çağlayan olur
Baktığım her yerde bir sûretin var
Hayalın yürekte dađlayan olur

Ağrı'da akşamlar dert sofrasında
Yağmur yağmur bahar neyin yasında
Hâl bilmez muratın kör kıyısında
Her gün gizli gizli ağlayan olur

Bilen bilir halim budur çoktandır
Bu efsun ne vardan ne de yoktandır
Şu başımıza ne gelse Hâktandır
Diyerek kadere bağlayan olur

Mevlüt Ören

Ah'minel'aşk

Ayların adı yok, mevsimler renksiz.
Gündüzler garip, geceler zifiri...
Dünyaya "dünya" denilemez sensiz,
Belki budur sensizliğin tarifi.
Ayların adı yok, mevsimler renksiz.

Her şeyde sen varsın ve her yerde sen.
Bazen bir resimde, bazen bir sestestin.
Ne garip bir haldeyim, keşke bilsen...
Bazen bir yüzde, bazen bir sistestin.
Her şeyde sen varsın ve her yerde sen.

Mahsun akşamlarda sana âmâde.
Bu akşamlarda yalnız sana tutsak...
Benim akşamlarım sensiz çok sade,
Beklerim akşamlarda ağlayarak.
Mahsun akşamlar da sana âmâde.

İffetinden dağılmayan saçların,
Gülleri sarmalayan bir sarmaşık...
Dibinde, suya hasret ağaçların,
Saçından sazına tel yapmış âşık.
İffetinden dağılmayan saçların.

Ne vakit sensiz uyumaya kalksam,
Kanlı gözlerimde birikmiş kumsun.
Sensiz uykulardır en büyük tasam,
Sen, hiç uyanamadığım uykumsun.
Ne vakit sensiz uyumaya kalksam.

Ellerim her köşede seni arar,
Dokunduğum köşeye dert eklerim.
Senden haber getirecek turnalar,
Turnaları köşelerde beklerim.
Ellerim her köşede seni arar.

Lahza lahza dalgalanan gözlerin,
Fırtınalara mahkûm olmuş deniz...
En haşmetlisi azgın denizlerin,
Gözlerinin varlığından habersiz.
Lahza lahza dalgalanan gözlerin.

Âşinadır sana bütün gülüşler.
Senin gülüşlerinde hayat saklı.
Canlanır gülüşlerinde hep düşler,
Gülüşlerin, düşlerime yasaklı.
Âşinadır sana bütün gülüşler.

Şeffaf teninden sevda yollarına...
Uzanan sıratte her gün yürürüm.
Ölü misali yatmış kollarına,
Sahibi olmayan zavallı ömrüm.

Şeffaf teninden sevda yollarına...

Kime ne; çile de benim, sevda da.
Kuru yaprak gibi düştüm eline.
İstersen savur deli rüzgârlara,
Razıyım ben senden her gelene.
Kime ne; çile de benim, sevda da.

Mevlüt Ören

Akılsız Kul Olmak

Benim siyasetim ne fikir edebiyatı,
Ne babadan sağcılık, ne yoldaştan solculuk.
Asıl çıkar; akılsız yaşamakmış hayatı
Ve gerçek hayat buymuş, sonu gelmez yolculuk.

Hislerden uçurumlar kadar uzaktayız taa..!
Yaşadı bu duyguyu bir ecdad, binbir ata.
Tüm akılları söküp başlardan ata ata
Yalnız O'na kul olun, oynamayın kulculuk...

Mevlüt Ören

Akşam Oluverse

Her güne çekilir bir hasret ahı,
Bitmeyen ızdırap, gurbette yaşam.
Geride koyduk binlerce sabahı,
Neye yararki hiç gelmedi akşam...

Kim varsa; anam, babam, dostum ve yar
Gözümde canlanır hepsi de tek tek.
Genliğime perçin vurdu bu diyar,
Akşam oluverse de eve gitsek..

Mevlüt Ören

Akşam ve Ben

Vakit geldi yine hiç dokunmayın
Akşamın ufkunda süzülmeliyim
Gam verir semadan doğuşu ayın
Derdimle kavrulup üzölmeliyim

Akşamın tezliğı gibiği ömrüm
Büyük ızdırapla geçti çabucak
Telaş her saatim telaş her günüm
Anlar akşamları yaşayan ancak

Bir akşamüstünün serinliğinde
Gelen ecele her dem gülmeliyim
Akşam ezanının derinliğinde
Sessiz ve sedasız gömölmeliyim

Mevlüt Ören

Anneye

Senden razı olan olmuş ne gerek minnete,
Sen de benden hep razı kal diye çabalarım.
Ayaklarının altındaki gerçek cennete
Bir an önce beni de al diye çabalarım.

Senden ne bir sitem işiteyim, ne de bir ah...
Senin şahım dediğin bana olsun padişah.
Dualarını geri çevirmiyorsa ilah,
Üstüme bir duanı sal diye çabalarım.

Yaradanın nimet diye bahşettiği kulsun
Başka bir nimet istemem hepsi senin olsun
Yalnız sendedir şefkat, yalnız sendedir füsün
Benle sonsuz uykuya dal diye çabalarım

Mevlüt Ören

Anneye II

Hüzünleri doldurup da bahçeme
Akşamın kasvetli ince yelleri
Selam götürün uzak memleketten
Benim için tasalanan anneme
Şimdi olsaydı şefkatli elleri

Maziye dalmadan çıksam akşamdan
Sürüklenmesem zulmetli geceye
Ruhum sıyrılıp da kemikten etten
Anneme uğraş topraktan önce
Beni annem uğurlasa yaşamdan

Mevlüt Ören

Aslı'nda

Aslı'ndayım yaşanan her şeyin,
Ve sensiz her şey, benziyor senin Aslı'na;
Sensiz geçen gündüzün ve gecenin
Yemin ederim yaşanmadığına.

Sevgilim, Aslı'nda bir deli rüzgarsın,
Dağ başlarında hoyratça esen.
Aldığım her nefeste sen varsın,
Doldurup içimi yerle bir eden.

Leylamsın, sığınamam hiçbir gurura
Dağlarında aradığım Şirinimsin, Aslı'msın.
Bazen yalnız gözlerinde ererken huzura,
Bazen canımı isteyen kanlımsın.

İrayan yolların sonunda bir hayalsin,
Sevgilim yollar ki kapanmış geriye.
Bir gün geçtiğinde bütün hevesin,
Bekliyorum Aslı'n(d)a dönersin diye.

Mevlüt Ören

Aşk Firarına

Sen aşk celladının elinden kaçan
Ateş dağlarında saklı firarsın
Hangi okyanusa varıp sığınsan
Küllerinden doğup yine yanarsın

Alevlerin olur ıslak yosunlar
Celladın dağlarda her dem araşır
Ah senin yerine beni vursunlar
O dağlarda sana yanmak yaraşır

Mevlüt Ören

Aşk Hali

Şakilerin elinden türlü badeler içtim,
İçtim de varamadım hiçbirinin tadına.
Bazen Leyla'yı arayandım, bazen bir hiçtim
Bir isim veremedim şu halimin adına.

Nedir, bir tılsım mı yoksa bir hastalık mı aşk?
Bildim..! Onun yokluğundan doğan büyük varlık...
Söyleyin o zaman nasıl bir şeydir yaşamak.
Söyleyin bana ne olur, nedir bahtiyarlık..

Mevlüt Ören

Aşk ı Hal

Saçlarından süzülen zamanı eleyerek
Kapıldım saadetin yalancı rüzgarına
Ardından adım adım yolunda eriyerek
Ermedim muradımın toz pembe baharına

Gençliğim kapıldı da senelerin seline
Mahküm gibi hapsettin yalnızlığın eline
Gel Ey Sevgili hasret kaldım hasbihaline
Gel Ey Sevgili belki de çıkamam yarına

Mevlüt Ören

Ařka Hasret

Bende bu aşk ürkek bir kelebekt
Konamadı hiçbir kokulu tene
Makus talih kara bulutlar çekti
Keder yağmurları yağdı üstüne

Keşke olsaydım bir gül bahçesinde
Şu ömrümü seraba bağlayarak
Feryatla öten bir bülbül sesinde
Gözyaşıyla ölseydim ağlayarak

Mevlüt Ören

Aşkı Buldu Gidiyor

Güller damlalara boyun mu eğmiş?
Bülbüller dağları aştı gidiyor.
Cemreler toprağa, suya mı değmiş,
Derelerle gönül taşı gidiyor.

Zarar gelir mi hiç kulun merdinden,
Mertler heder oldu aşkın derdinden.
Bu kulcuğun da aşkının ardından,
Mertlerle birlikte düştü gidiyor.

Maşuka götürürmüş dostun eli,
Ben halktan geçtim, o dostu seçeli.
Erenlerin kevserinden içeli,
Fikriler başımdan uçtu gidiyor.

Ne yerim varmış ne yurdum ne ilim.
Bir elden üstün değilmiş bir elim.
Bu zamana kadar dönmeyen dilim,
Şimdi zakir oldu coştı gidiyor.

Beyhude dolandım dünya peşine,
Boş geçmiş ömrüm eşine eşine,
Akıl ermiyor Mevlanın işine,
Gariban Mevlüdüm şaştı gidiyor.

Mevlüt Ören

Batılılaşmak

Geceyi aydınlatan kandillerimiz vardı
Biz batılılaşınca güneşimiz karardı

Mevlüt Ören

Ben

Her gece uyanarak yatağımdan
Uykuları boşluğa itmekteyim
Her gece ayrılarak sokağımdan
Başka bir sokağa gitmekteyim

Üstümde bir el neyin, kimin eli
Benim değil bendeki benin hali
Gece gündüz yanan bir mum misali
Ben eriyip eriyip bitmekteyim

Mevlüt Ören

Beynelmilel

İşkenceler çekerim saatlerce
Hayallerin sonu ne büyük zulüm
Beni anlatıyor her sefil serçe
Bir serçe kadar yakın oldu ölüm

Arzular içimde derin arzular
Arzulamak için çok mu geç oldu
Tükenmez arzularla akan sular
Şimdi dalgasız denizlere doldu

Artık mabedim oldu her tapınak
Her sözüm duam oldu sana her an
Seni bulacağım güne inanmak
Seni kaybetmekse her şeye isyan...

Mevlüt Ören

Bir

Anla kardeş "BİR" bütün sayılardan büyüktür
"BİR"i bilmek insana ne kadar büyük yükür

Mevlüt Ören

Bir Günah Ki...

Bir günah ki bilmem temizler hangi mabedin?
Bir günah ki sonsuzluğuna varır ebedin
Bir günah ki ezilir ayağında onurum
Bir günah ki ağırlığını taşıyamaz ruhum
Bir günah ki iple çektirir cana eceli
Bir günah ki toprakta ölümlere tecelli
Bir günah ki su dolu taş oluğu eritir
Bir günah ki nifak saçan şeytanı terletir
Bir günah ki ağlayan bebeklerin kabusu
Bir günah ki közün mezar taşında buğusu
Bir günah ki benim olmasaydı durulmazdım
Bir günah ki olmasaydı Rab'be kul olmazdım

Mevlüt Ören

Bu Gece

Efkarım neşreyledi sineme battı bu gece,
Gönlümdeki yar firkat eyledi sattı bu gece.
İstemezdim Ya Rab suubet yalnızlığını,
Gölgemi dahi benden ayırıp attı bu gece.

Bu gece ki her lahzası dilimde söz oldu yar
Bu gece ki yaralarım azdı göz göz oldu yar
Gel de kurtar beni hemen bu pür-i yangından
Bu gece ciğerim aşkınla yandı köz oldu yar.

Mevlüt Ören

Buhran

Gecelerden kurtulup sökülürken her şafak,
Beynimde cirit atar yüzlerce girift fikir..
Satar beni koynunda sabahladığım sokak,
Birden üstüme yürür annem bildiğim şehir..

Gölgem bile ansızın beni bırakıp gider,
İçime doluverir korkuların nefesi.
Hangi köşeye kaçsam durmadan tehdit eder,
Garip garip uluyan aç bir köpeğin sesi...

Vücudumu tepeden ayağa telaş kaplar,
Hallerimde yokluğa firarın çabaları.
Ruhumu sonu gelmez karanlıklara saplar,
Aniden sönüveren şu sokak lambaları.

Sanki birileri hep ayak sesimi dinler,
Birileri geride kalan izimi bulur.
Gecelerde biricik arkadaşlarım cinler,
İlk ışıktaki onlar da birden bire kaybolur

Büyümüş yangınlarda kendi resmimi görüp,
Sırtıma bu ateşli buhranımı sararım.
Amansız gündüzlerde bir başıma yürüyüp,
Şehirlerin dışında boş bir mezar ararım..

Mevlüt Ören

Büyük Aşk

Onlarca aşkı yaşamama karşın;
Ruhumda yaşanmamış bir aşk sezdim.
Seyyah olup dünyayı arşın arşın,
O aşkı bulabilmek için gezdim.

Mevlüt Ören

Çocuk ve Savaş

Tasalı bir günde, sakın ve sessiz
Bir çocuk, elinde kırık oyuncak
Bütün tasalardan uzak habersiz
Bir köşede durup da oynayacak

Derdi yok acısı yok bu oyunun
Korkmuyor sokakta hiç mermilerden
Belki haberi de yok o çocuğun
Babasının nasıl can verdiğinden

Mevlüt Ören

Dudakların

İçimde patlayan bir volkan gibi,
Yanaktan alev almış dudakların.
Kalbimden damlayan ince kan gibi,
Tende kızarıp kalmış dudakların

Bir av misali düşürüp ağına,
Hapsetmiş beni şehvet batağına.
Değince kurumayan ıslağına,
Puslu ruhuma dalmış dudakların.

Tenimi yakan ateşine kandım.
Dudaklarına ekmeyimi bandım.
Bir kez tadınca cennetteyim sandım,
Meğer zehirli balmış dudakların...

Mevlüt Ören

Geri Kalmış

Ben bu Yüzyılın geri kalmışiyım
İnsanları anlamıyorum
Ya da zaman beni itiyor
Eskiden kalma bir vakte aşığım
Hatıralarda başlıyor hayallerde bitiyor

Mevlüt Ören

Gurbet

İstemedem düştüm de kucağına,
Beni elden ele savurdun gurbet.
Ateş yaktım da kara ocağına,
Közünle ciğerimi kavurdun gurbet.

Gurbet tattım da zehirli aşından
Geceleri yatmadım gözyaşından
Neler geldi geçti garip başımdan
Takatim bitti beni yordun gurbet.

Rızık bitti çömleğinde tasında
Şimdi ahbablar bir gencin yasında
Baharsız gençliğimin ortasında
Beni sırtımdan nasıl vurdun gurbet?

Mevlüt Ören

Gül Dolu Tabut

Beni böyleyken görsen tanır mısın?
Artık sönüyor bende her bir umut.
Öleceğim dersem inanır mısın?
Ne olursun son kez ellerimden tut.

Yüreğim alev alev yangın yeri,
Ruhum derdinle tutuşan serseri.
Bitirmek istersen bunca kederi,
Dal gözlerime, dizlerinde uyut.

Masumca öne eğerek başını,
Sen koy mezarıma kabir taşını,
Esirgeme ne olur gözyaşını,
Görürsen önünde gül dolu tabut.

Mevlüt Ören

Güller ki

Güller ki renk renk güllerdi bildiğim.
Güller ki aşkımızı aşk yapacak.
Neden ağlarsın -al güllü- sevdiğim?
Güllerimizi kimler koparacak.

Mevlüt Ören

Hercai m

Hicran buldu yine beklemekten vuslatını,
Son demlerimdir ölüme akışın içinde..
Hangi yolcudadır bulsaydım aşkın atını,
Bir başıma yayan kaldım bu kışın içinde.

Efkar üstüne gelen efkar yalnızlıktandır,
Hayalinle sonsuz çilelere ram oldum.
Senin bana ettiğin eziyet gamsızlıktandır,
Ben senin yüzünden baharlara haram oldum.

Rüyalar hakikatın aynasıdır dediler,
Canan rüyaların yaşıyor şimdi beni..
Hasretlik de sevdanın yongasıdır dediler,
Hasretin sardı baştan ayağa bedenimi.

Cihanın olmadığı bir vakit açmaktayım..
Ben cümle aleme elim, sende bana elsin.
Sevdiğim senin için alemde kaçmaktayım,
Çünkü sen benim gözümde aleme bedelsin.

Ahvalimden anlar bir lisanın yok mu senin?
Tek sensin kulak asmayan bendeki feryada...
Vicdanını yakacak bir anın yok mu senin?
Bilmem ki kalbini boğdun sen hangi deryada...

İsmim menekşeydi, şimdi oldum kardelen..!
Kendimi kaybettim, bulunmaz bir gaipseyim.
Var mıdır benim gibi aşkın sırrına eren,
Bu sır idamım oldu gül kokan bir ipteyim.

Muhannetsin, hercai oldu aşkının ünü.
Bir kez yaşadım, bir kez sevdim. ölüm de birdir..
Şimdi bekliyorum kabre gireceğim günü,
Hesap sorulacak günün yeri de kabirdir....

Mevlüt Ören

Hiç Düşündünüz mü Bayan

Hiç düşündünüz mü bayan,
Dünyada aşkı olduran şey nedir?
Ve hiç düşündünüz mü,
Hep gözyaşı mı döker ağlayan?
İnsanın içini keder seliyle dolduran şey nedir?

Uğraşmayın böyle boş şeylerle bayan,
Sizin yerinize uğraşan biri var.
Gündüzleri sizin hayallerinizi kuran,
Geceleri kan ter içinde,
Size varmak için rüyalar aşan.

Rüyalar dediniz de bayan,
Onlar acıtıyor asıl benim canımı.
Biliyorum haberiniz yok bu durumdan
Ama yine de onlarla avunuyorum ben,
Onlarla avutuyorum bir yanıma.

İrkilip nasıl bir şey bu
Diye sormayın bayan.
Öyle bir şey ki tarifi şu;
Sizin elinizde olduğu kadar,
Benim elimde olmayan.

Mevlüt Ören

Hüzünlü Şarkı

Ah şu sazımın yüreğime vuran bam teli
Ciğerimde bölük bölük yara oldu her perde
Kanatıyor her dokunuşta nasırlı eli
Her dokunuşta götürüyor yeni bir derde

İçimde büyük ürpertiler olur her zaman
İnceden çektiğinde kemancı arşesini
Eleme yakalanmaz da nasıl durur insan
Her duyuşunda çileli bir keman sesini

Benimki boş hayallere kapılmakmış meğer
Bestesi kayıp şarkının notalarındaym
Beni arayıp da bulmak istiyorsan eğer
Tüm hüzünlü şarkıların nakaratındayım

Mevlüt Ören

Leyla Kim..?

Ruhumu derinden çekip ruhuna,
Benliğimi benden alan Leyla kim?
Şu Mecnunu zalim bir aşk uğruna,
Diyardan diyara salan Leyla kim?

Gözlerim hayaline erdi diye,
Ellerim bahçesinden gül derdi diye,
Şaçından tutup bir tel verdi diye,
Ömrümden ömrümü çalan Leyla kim?

Buğulanmış gözlerimi bayarak,
Kendisini sevdirtmekten cayarak,
Balık misali avcumdan kayarak,
Gönül denizime dalan Leyla kim?

Bazen büründüm acı bir yasa da,
Bazen boğuldum binlerce tasada,
Onun cismi yanımda olmasa da,
Şu dilimde ismi kalan Leyla kim?

Aşkımı toprağa böldüğü zaman,
Kabrine bakarak güldüğü zaman,
Sorarlar onun da öldüğü zaman,
Bütün güzelliği yalan Leyla kim..?

Mevlüt Ören

Leyla'nın Ruhü

Gözlerimle gözlerine dalınca
Zannettim ki sen Leyla'nın ruhusun
Gözlerini gözlerimden alınca
Anladım ki bir aşığın şuhusun

Mevlüt Ören

Naat

Güzelliğini izah edemez hiç bir sanat..!
Çoktur hayallerinde seni hasretle saran.
Kainattaki tüm yarattıklarına inat,
Yüce yaratan dahi sana bir başka hayran.....

Mevlüt Ören

Ne Yazık

Hakikat aynasının karşısına geçince,
Dirildi ölü gönlüm taa derinden ahlandı.
Gözlerim geçmişimi su misali içince,
Kafamda fikir üstüne fikir peydahlandı...

Yokluktan kurtulup erince asıl varlığa,
Göğsünden kopararak fırlattı beni hayat.
Bir anda köle oldum gölgeden krallığa,
Nasıl bir aleme düştüm bilinmez ki HeyHat..!

Mevlüt Ören

O'nun Vuslatı

Halim ne tılsımdır ne de bilmece,
Sahibim ilimden yoksun bir akla..
Yunus gibi yollarda gündüz-gece,
Ömrüm geçiyor onu aramakla..

Bir an bulunur mu bin an içinde,
Kalbim çarpar başka bir can içinde,
Yıllardır aynı heyecan içinde,
Gönlünde onun vuslatını sakla....

Mevlüt Ören

Öldüren Kadın

Yaklaşma bir adım daha beriye,
Artık uzak dur benden güzel kadın.
Senden eser kalmamalı geriye,
Dilime hiç dolanmamalı adın.

Harab, sana meyil verenin hali.
Boynunda binlerce gencin vebali.
Yuvasız, zehirli akrep misali,
Her vakit öldürmek için yaşadın.

Söyle çaldığın ömürler nerede?
Harcadın sen, bin ömrü bir kerede.
Nicesini saktun kara yere de,
Yine de bitmedi senin muradın.

Mevlüt Ören

Ölmek

Yeter artık kımıldasın yapraklar,
Ey rüzgarlar dört bir taraftan esin.
Beni kendine çekmesin topraklar
Vermeyim hesabını her nefesin.

Çıkmalı sonuna kadar avazım
Bedenim acıdan titrememeli
Düğümlemesin ne olur boğazım
Kalbimi sıkmasın acının eli

Gelmez hatıra, zor muydu bu kadar
Başım şimdi sonsuzluğa düşüyor
Sonsuzluğun içinde bu yol çok dar
Ruhum ateşler içinde üşüyor

Mevlüt Ören

Saatim

Vakit ya çok geç ya çok er
Yoksa zaman durulmuş mu?
Akrep niçin böyle döner?
Kiskacından vurulmuş mu?

Nesi var saatimin nesi?
Onda bir hasta nefesi.
Çıkamaz oldu artık sesi
Yelkovanım yorulmuş mu?

Hiç olmadı ondan karım,
Yine koluma takarım.
Ümitle saate bakarım
Acep baştan kurulmuş mu?

Mevlüt Ören

Sahipsizlerin Sahibi

Sahipsizlerin ey sahibi
Efendim

Olmaz beni senden başka anlayan
Büyük günahların altında kaldım
Günahlar üstümden akan çağlayan
Çekilmez ahların altında kaldım

Sahipsizlerin ey sahibi
Efendim

Sandım ki yokluklar büyük varlıktı
Yaşanan her mevsim baharlıktı
Büyüyen isyanlar bir krallıktı
Binilmez tahtların altında kaldım

Sahipsizlerin ey sahibi
Efendim

Kader ne acayip, girift, muamma
O, kaderi böyle çizmiş ruhuma
Nasip değilmiş gül olmak tohuma
Umulmaz bahtların altında kaldım

Sahipsizlerin ey sahibi
Efendim

Günahtan geçtim bak sevaptan geçtim
Utancımı örten esvaptan geçtim
Sana geldim de ben bu candan geçtim
Kurşun bakışların altında kaldım.....

Mevlüt Ören

Sıkıntı

Sebep ne içimdeki bu darlığa,
Gözyaşlarım kana karışan nehir..
Boğulurum baksam hangi varlığa,
Varlıksa aşıma katılmış zehir.

İçine düştüğüm kuyu fezadır,
Nasıl kaçayım firarsız cezadır,
Küçük çocuğum bana dev ezadır,
Beni akrep gibi sokan bu fikir..

Bir köleyim ki bedenim pazarda;
Girift kaderim ilahi yazarda,
Belkide kurtuluşum var mezarda,
Orada da yakalar münker-nekir....

Mevlüt Ören

Sindirella

Sindirella, ay ışığı ve bir mum;
Gözlerine bakıp sönmüş yıldızlar..
Gözlerim yeşil gözlerinde mahküm,
Ki sensiz bir yıldız kadar yalnızlar.

Umutlar büyütüyor aşkımızı,
Yoksa gerçekleri görmeli miyim?
Gündüzler pembe, geceler kırmızı,
Ne oluyor bana, ben deli miyim?

Lakin ters giden bir şeyler var gibi...
Uzaklarda görünüyor mutluluk.
Duruyor önümüzde duvar gibi,
Bir avuç gurura yapılan kulluk.

Talihse bende bunun en karası,
Ne sev diyebildi gönlüm, ne terket.
Senden kaçmak acizliğin yarası,
Sana varmaksa en büyük felaket.

Ah.. Diyorsunki aşk her şeye değer,
Acı veriyor geleceğe yanmak..
Anla, ne rezilce duyguymuş meğer,
Yaşadığımız geçmişten utanmak.

Ne sevdalar duyulup göründü de,
Bu aşkın önünde diller lal oldu.
Yaşamak acılara büründü de,
Sindirella kavuşmak hayal oldu.....

Mevlüt Ören

Siyaset

FahiŖe yataklardan uyanarak her sabah,
Onursuz geceleri iple eker siyaset..
Bir kulda bin kuldah ah, bin kulda binbir günah
Azapla biçtiđini kendi eker siyaset.

Her ne kadar sahipse de Ŗerefli bir ada,
Eremes bir garibanın erdiđi murada.
Hep gamsız gamsız iki derede bir arada,
Topal kargacıklar misali seker siyaset.

Elini uzatsan kapar vardır binbir kolu,
Ayrı dŖseler de aynı soydan sağı solu,
Yoktur kabesi, ne yn bellidir ne yolu,
Yolunu kaybetmiŖ vakumlu teker siyaset.

Kaçıp kurtulamazsın her yerde vardır yine,
Ha Amerika'ya ha Afrika'ya ha in'e...
Sen seni bil de sakın giriverme iine,
Balkaymaktan tatlı, zehirli Ŗeker siyaset..

Mevlüt ren

Tecelli

Aşkı tecelli, ruhum hasta..
Ne deva var, ne de bir derman.
Gitmek isterim ben bu yaşta,
Ne o hava var, ne de ferman...

Mevlüt Ören

Telâşa Mahâl Yok

Ah benim zamana sığmaz telaşım
Varacağın yeri bana da söyle
Bu halimedir her düşen gözyaşım
Aceleyle geçti bir ömür öyle

Dünya penceresiz trendi bindik
Binbir uğultuyla bu yolu yedik
Gün görmeden bitti yolculuk indik
Etme telaş işte halimiz böyle

Mevlüt Ören

Üstad

Akıl hücrelerimden yakaladın,
Kalpteki damarlardan vurdun üstad.
Ruhuma lakap oldu güzel adın,
Gönlüme mekanını kurdun üstad.

Sardin vücudumu beyaz bir sisle,
Avundum eserindeki akisle.
Geçerek karşısına binbir hisle
Baktığım aynalarda durdun üstad.

Yokluğunda seni düşündüm her an,
Yokluğun varlığımda büyük hicran.
Sen hayalinle her vakit, her zaman
Gözlerimde büyüyen nurdun üstad.

Senin her sözün benim arım oldu.
Sensiz bir çok ahufizarım oldu.
Bak şimdi yattığım mezarım oldu.
Hep seni aradığım yurdun üstad.

Mevlüt Ören

Ütopya

Güzelliğinde yok hiçbir ihtilaf
Bel bağıladığım Tanrı kadar kesin
Meleklerde bulunur da bir zaaf
Sense kusursuzluğun içindesin

Eğer seni yaratsaydı Yaradan
İnsanlar düşmezdi çıkarlarına
Hepsini alıp huzura sıradan
Lütuf ederdin hizmetkârlarına

Mevlüt Ören

Yâ Râb'bel Âlemin

Öldürüp ateşe beni vermeden
Âşk odunla diri diri yandırdın
Tutup eteğinden şûha ermeden
Yüzüne baktığım Pîri yandırdın

Mevlüt Ören

Ziyankar

Bilmemek acı, bilmek vehim dolu.
Zaman beynimde tütsü tütsü buhar...
Bulamadım ki bir kurtuluş yolu,
Şuracıkta ölüversem ne çıkar.

Neydi ve şimdi ne oldu niyetim,
Fikirler öksüz, düşünceler yetim.
Hani ya Allah'tan gelen servetim,
Yaşadıkça oluyorum ziyankar...

Mevlüt Ören